

Anca Florea

Numele muzicologului Anca Florea reprezintă, ca profesionist, unul dintre cei mai activi critici muzicali din România. A fost cronicar muzical angajat în presă încă din 1990 („Viitorul românesc”), la „Luceafărul”, „Universul”, „Tineretul liber”, „Cotidianul”, „România liberă”, „România literară”, „Curentul”, „Observator cultural”, „Curierul românesc”, „Ziua”, „Cronica română”, „Viața medicală”, „Actualitatea muzicală”, „Muzica”, „Diplomat club” și blogger la „Adevărul”.

Viața Ancăi Florea s-a stins în 6 octombrie, însă apropiații i-au respectat dorința de discreție și au evitat să-i anunțe decesul. Anca Florea ar fi împlinit 69 de ani pe 11 noiembrie 2017. Absolventă de Conservator, a publicat mii de cronici muzicale și interviuri cu mari artiști ai lumii. Născută în București în 1948, Anca Florea a absolvit Liceul nr.10 „Central” și cursurile universitare ale Conservatorului din București (secția teoretică).

Ca profesionist, în calitate de muzicolog, Anca Florea a fost cronicar și autor de emisiuni radiofonice, coordonator și realizator al Departamentului muzical la TV SOTI (1993-1995); atașat de presă al Operei Naționale Române din București (1999-2001); membră în juriul primelor patru ediții (2013 – 2016) ale **Galei Premiilor Operei Naționale**; membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, membru fondator al Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora”, membru al Uniunii Interpreților din România etc.

Creația sa în domeniul muzicologiei cuprinde monografiile **Șerban Tassian, Garbis Zobian, Ecuția Brediceanu, Ileana Iliescu – Viața mea, dansul**; studii de iconografie muzicală - **Muzică și imagine** (Sathmary, Aman, Iser, Pallady, pictură murală); **Muzică în alb și negru**; interviuri cu mari muzicieni din țară și din străinătate - **Reporter printre muzicieni; Opera Română** (Istoria teatrului liric bucureștean de la instituționalizare – 7 volume – 1921-1931, 1931-1941, 1941-1951, 1951-1961, 1961-1971 – volum care a obținut Premiul Academiei Române pe 2006, apoi 1971-1981, 1981-1991), **Opera da capo...** (monografia **Operei din Timișoara**, 2007).

Între 1998 și 2009, Anca Florea a coordonat **Caietul program al Festivalului Internațional „George Enescu”, al Concursului „Lipatti”, al Festivalului Enescu** organizat la Sinaia de către Centrul European de Cultură.

Coordonatele relațiilor internaționale sunt reprezentate de publicații în revista *“Imago musicae”* USA, participare la Congrese de iconografie muzicală la Hamburg, Leipzig, Paris (membru fondator al RidIM Europa, primul român în domeniu) și centrul european de cercetare în iconografie muzicală – 14 aprilie 1996 (sediul mondial la City University New York). Anca Florea a participat frecvent la spectacolele stagiunilor lirice ale Scalei din Milano, Operei Mari din Paris, Covent Garden Londra, Deutsche Oper și Staatsoper Berlin, Staatsoper München, Staatsoper, Volksoper și Musikverein Viena, la Festivalurile de la Salzburg, Innsbruck, „Maggio musicale fiorentino”, Torre del Lago, Tokio etc.

Menționăm printre distincțiile acordate Premiul Uniunii Compozitorilor – 1995, 2002, 2012; Premiul Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora” – 1994; Premiul Uniunii Interpreților – 1994; Premiul Academiei Române (2006) ; Ordinul „Meritul cultural” în grad de Cavaler – 2004, Ordinul “Meritul Cultural” în grad de Ofițer – 2011.

Figurează în „Mic dicționar muzical”, „Mondo-femina – România”, „Muzicieni din România” (Viorel Cosma) etc. Colegii au apreciat realizările și forța sa de muncă, într-un domeniu de elită al muzicii românești.

Grigore CONSTANTINESCU

Fulgerător...

..., așa a plecat dintre noi Liviu Dănceanu, la vreme de toamnă, când atâtea roade sunt de cules. Eram în pragul Festivalului „Meridian”; o serie de concerte de muzică contemporană ale ansamblului ctitorit de el – Archaeus – la Tinerimea Română, tocmai ce se desfășuraseră, altele, la Aula Palatului Cantacuzino – sediul actual al UCMR și Muzeului Național „George Enescu” – aveau să urmeze. Compozitorul, mentorul, dirijorul și mai ales, pentru mulți, prietenul. O, Doamne! Era un model de punte vie întru reunificarea spirituală cu frații basarabeni din breasla compozitorilor, a muzicologilor, a interpreților... Scria mult: muzică, poezie, literatură. De ani buni, semna editorialele revistei Actualitatea Muzicală – memorabile eseuri. Călătoarea frecvent, citea enorm și reflecta permanent. La UNMB (fostul Conservator din București) era dintre puținii care au competența de a vorbi despre creația românească a generațiilor de până la finele secolului XX. A ține un curs de istoria muzicii este una din întreprinderile modelatoare de conștiință. Fără memorie, degeaba avem istorie. Iar fără istorie, legitimitățile de orice fel sunt îndoielnice, pur convenționale. Dănceanu înțelegea și prețuia această istorie, căutând să-i surprindă dinamica, expresia de actualitate, valoarea de perenitate. Fusesse

discipolul lui Ștefan Niculescu. Plecarea maestrului, în urmă cu șapte ani, a fost doar un accident iluzoriu pentru Liviu. Multe din piesele sale îi evocă stilul, modelul de gândire, ethosul. Acum, în cerul neștiut al armonizării tuturor contrariilor posibile, cei doi s-au reîntâlnit spre dăinuire. Nouă, încă rămași, ne rămâne să-i aflăm și lui Liviu Dănceanu întregul Operei pe care să i-o cinstim investind-o cu cât mai multă puțință de neuitare. Prezența ta, dragă Liviu, abia cum începe să ni se releve. Eternitate lină, dragă coleg, prieten, confrate!

George BALINT

Ne amintim de Liviu Dănceanu - Archaeus

În dimineața zilei de 26 octombrie, o veste de mare și dureroasă lovitură a destinului a lovit muzicienii, compozitorii, profesorii Universității Naționale din București: se stinsese lumina vieții artistului Liviu Dănceanu, bunul nostru confrate de care eram legați printr-o statornică prietenie. Cum să credem în soarta care l-a luat dintre noi? O operă componistică de valoare, construită de personalitatea